

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. E. Galușceac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secrieru, Iu. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Instituția Publică Școala profesională nr. 9 din municipiul Chișinău și Alexandru Guțuleac,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Instituția Publică Școala profesională nr. 9 din municipiul Chișinău împotriva lui Alexandru Guțuleac, intervenient accesoriu Nelea Guțuleac cu privire la evacuare din cămin fără acordarea altui spațiu locativ,

împotriva deciziei din 20 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Instituția Publică Școala profesională nr. 9 din municipiul Chișinău și a fost menținută hotărârea din 20 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 13 decembrie 2018 Instituția Publică Școala profesională nr. 9 din mun. Chișinău a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Guțuleac cu privire la evacuare din cămin fără acordarea altui spațiu locativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la o dată necunoscută Alexandru Guțuleac a ocupat fără temei legal odaia nr. xxxx, care aparține Școlii profesionale nr. 9.

A menționat că, la solicitarea eliberării încăperii locative, pârâtul nu a reacționat.

A solicitat evacuarea pârâtului din odaia xxxx, fără acordarea altui spațiu locativ și încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară din 26 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost atrasă în proces Nelea Guțuleac în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 10 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de către Instituția Publică Școala profesională nr. 9 din mun. Chișinău a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. Au fost încasate de la Instituția

Publică Școala profesională nr. 9 din mun. Chișinău cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3000 de lei.

La 19 februarie 2020 Instituția Publică Școala profesională nr. 9 din mun. Chișinău a declarat apel nemotivat, iar la 26 mai 2020 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 20 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Instituția Publică Școala profesională nr. 9 din mun. Chișinău și a fost menținută hotărârea primei instanțe. Au fost încasate de la IP Școala profesională nr. 9 din mun. Chișinău în beneficiul lui Alexandru Guțuleac cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1500 de lei.

Instanța de apel a reținut că, intimatul Alexandru Guțuleac locuiește și are viza de domiciliu în căminul xxxx, pentru care și achită facturile pentru serviciile comunale acordate (f. d. 35, 45, 54-60), iar conform răspunsului din 21 martie 2019 al Agenției Servicii Publice, documentele în temeiul cărora a fost efectuată înregistrarea la domiciliu a lui Alexandru Guțuleac au fost distruse în legătură cu expirarea termenului de păstrare (5 ani) (f. d. 44).

Totodată, instanța de apel a reținut că, Alexandru Guțuleac se află în căsătorie cu Nelea Guțuleac, care, în baza ordinului de repartitie nr. 75 din 04 aprilie 2016 (f.d.51), era în drept să primească spațiu locativ în căminul Școlii profesionale nr. 9 din xxxx și, ca urmare, a fost repartizată odaia xxxx din acest cămin, unde locuiește cu familia, inclusiv cu soțul Alexandru Guțuleac, până în prezent.

În speță, instanța de apel a menționat că, nu poate fi reținut argumentul apelantului precum că, art. 36 din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015 devine incident doar în cazul în care între locator și locatar a fost încheiat un contract de locațiune, or, dreptul pentru instalare în încăperea de locuit repartizată, de care beneficiază și intimatul, a fost generat de ordinul de repartitie nr. 75 din 04 aprilie 2016, care este în vigoare, nefiind contestat în modul prevăzut. Mai mult ca atât, obligativitatea existenței unui contract de locațiune dintre o persoană, care este cazată în cămin și proprietarul sau gestionarul căminului este prevăzută de art. 25 alin. (1) din Legea enunțată, care reglementează că, în perioada studiilor și activității de muncă, persoanele au dreptul să beneficieze de spațiu locativ în cămine, în limita spațiilor disponibile, în temeiul contractului de locațiune încheiat în condițiile capitolului VIII. Prin urmare, faptul că între Nelea Guțuleac și Instituția Publică Școala profesională nr. 9 din mun. Chișinău nu a fost încheiat contract de locațiune nu constituie temei de evacuare a lui Alexandru Guțuleac din cămin, având în vedere că, ordinul de repartitie, în baza căruia Nelea Guțuleac s-a instalat în cămin, a fost eliberat în conformitate cu legislația în vigoare, nefiind contestat de către apelant, iar intimatul Alexandru Guțuleac, fiind membru de familie al acesteia, legal locuiește în cămin.

Corespunzător, instanța de apel a reținut ca întemeiată concluzia primei instanțe, care a conchis că, Alexandru Guțuleac nu poate fi evacuat din cămin fără acordarea unei alte încăperi de locuit, or, ultimul este membrul familiei, care era în drept de a primi spațiu locativ în căminul IP Școala profesională nr. 9 din str.xxxx.

Totodată, instanța de apel a reținut că, intimatul Alexandru Guțuleac a suportat cheltuieli de asistență juridică la examinarea cererii de apel în sumă de 1500

de lei, ce urmează a fi încasate de la IP Școala profesională nr. 9 din mun. Chișinău, ca fiind necesare, reale și rezonabile.

La 09 decembrie 2020 Instituția Publică Școala profesională nr. 9 din mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii sau casarea integrală a deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este ilegală și arbitrară.

A susținut că, instanța de apel a menționat că, nu poate fi reținut argumentul său precum că, art. 36 din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015 devine incident doar în cazul în care între locator și locatar a fost încheiat un contract de locațiune, or, dreptul pentru instalare în încăperea de locuit repartizată, de care beneficiază și intimatul, a fost generat de ordinul de repartiție nr. 75 din 04 aprilie 2016.

A menționat că, interpretarea dată de către instanța de apel este arbitrară. Nici o normă legală nu exonerează locatarul de obligația încheierii contractului de locațiune cu locatorul. Nu există reglementări, care ar stipula că, în cazul existenței ordinului de repartiție nu este necesară încheierea unui contract de locațiune, care reprezintă temei juridic pentru folosirea spațiului locativ în căminul, care aparține unei instituții de învățământ.

A afirmat că, în ordinul de repartiție nr. 75 din 04 aprilie 2016 intimatul nu figurează și în asemenea circumstanțe, nu poate fi vorba despre pretinsa generare a dreptului lui Alexandru Guțuleac pentru instalare în încăperea de locuit.

A notat că, la materialele cauzei au fost anexate următoarele înscrisuri: confirmarea că, la moment, nici Alexandru Guțuleac și nici Nelea Guțuleac nu locuiesc în odaia xxxx; copia buletinului de identitate al lui Alexandru Guțuleac, din care reiese că, acesta nu a avut și nu are viză de domiciliu/reședință în odaia xxxx; scrisoarea directorului Liceului teoretic „C. Negruzzi” din 12 mai 2017, prin care a solicitat administrației Școlii profesionale nr. 9 din mun. Chișinău de a permite intimatului să locuiască în cămin, ceea ce demonstrează că, până la moment, acesta nu dispune de temei legal pentru a se instala în spațiul locativ din căminul în litigiu; scrisoarea Ministerului Educației, Culturii și Cercetării din 25 martie 2019, prin care a solicitat administrației Școlii profesionale nr. 9 din mun. Chișinău de a permite intimatului să locuiască în cămin; ordinul de repartiție nr. 75 din 04 aprilie 2016, în care intimatul nu este inclus/înscris și scrisoarea Ministerului Afacerilor Interne nr. 17748 din 22 septembrie 2020 și petiția din 03 ianuarie 2019 adresată directorului Școlii profesionale nr. 9, semnată de către intimat, în care adresa intimatului și a intervenientului accesoriu este indicată – Digital Park din str. M. Viteazul, fapt ce demonstrează că, aceștia nu locuiesc în cămin.

A relevat că, instanța de apel a omis să se pronunțe asupra alegațiilor invocate vis-a-vis de înscrisurile enunțate și asupra tuturor acestor probe.

La 27 ianuarie 2021 Alexandru Guțuleac a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia și modificarea deciziei instanței de apel prin încasarea de la intimat a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3000 de lei.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel în partea ce ține de încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1500 de lei, deoarece a prezentat confirmarea achitării serviciilor juridice în sumă de 3000 de lei.

A menționat că, avocatul său, Teodor Cașu a întreprins mai multe acțiuni procesuale, care justifică că, suma de 3000 de lei, achitată pentru serviciile juridice, este reală, necesară și rezonabilă.

A susținut că, instanța de apel, în decizia sa, nu s-a referit și nu a argumentat din ce considerente a redus suma cheltuielilor de asistență juridică.

Prin referința depusă, Alexandru Guțuleac, reprezentat de către avocatul Teodor Cașu, a solicitat de a considera recursul declarat de către Instituția Publică Școala profesională nr. 9 din mun. Chișinău inadmisibil, cu încasarea din contul acesteia a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3 000 de lei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei contestate la 19 noiembrie 2020 (f.d.181).

Astfel, recursul declarat la 09 decembrie 2020 este în termen.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile declarate de către Instituția Publică Școala profesională nr. 9 din municipiul Chișinău și Alexandru Guțuleac nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursurile declarate de către Instituția Publică Școala profesională nr. 9 din municipiul Chișinău și Alexandru Guțuleac, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Instituția Publică Școala profesională nr. 9 din municipiul Chișinău și Alexandru Guțuleac ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile declarate de către Instituția Publică Școala profesională nr. 9 din

municipiul Chișinău și Alexandru Guțuleac se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic